

# РЕШЕНИЕ

№ 5126

гр. София, 15.05.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 19.04.2024 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова**

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов  
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2408** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от „България Еър“ АД“ АД, срещу Решение № 227/15.01.2024г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 131-Ви състав, постановено по НАХД № 6451 по описа за 2023г.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е неправилно, поради нарушение на материалноправните разпоредби и се иска неговата отмяна и постановяване на ново, с което да се отмени наказателното постановление.. Според касатора е допуснато нарушение при издаването на процесното наказателно постановление, свързано с изискванията за съдържание по чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН. Отделно от това са наведени оплаквания, относно разпоредбите на чл.20, ал.1, т.1 и чл.8, ал. 1 ЗЧРБ, които според касатора са бланкетни и не съдържат конкретен състав на административно нарушение. Също така се позовава на чл. 1, ал. 1 и чл. 22 от Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите като приема, че процесният случай не е такъв, тъй като пътникът не бил преминавал външни граници, за да му е необходима виза.

Ответникът – началник ГПУ - София към РД „Гранична полиция“ – Аерогари към ГДНП, МВР, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли

съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли и остави в сила въззивното решение. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд–София-град, след проверка на оспореното решение във връзка с изложените в жалбата оплаквания, както и по реда на чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63в от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

С Наказателно постановление № 187/19.04.2023г., издадено от началник ГПУ - София към РД „Гранична полиция“ – Аерогари към ГДНП, МВР, на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева, на основание чл.51 от Закона за чужденците в Република България, за извършено нарушение на разпоредбата на чл.20, ал.1, т.1, вр.чл.19, ал.1, т.1 от ЗЧРБ.

С обжалваното решение, районният съд е потвърдил наказателното постановление. За да постанови решението си, районният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, изяснил е фактите по делото, които се споделят и от касационната инстанция, въз основа на които е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а наказаното лице безспорно е извършило вмененото му нарушение.

Като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд в рамките на предоставените му правомощия, по отношение на акт, подлежащ на съдебен контрол.

По същество решението е правилно.

Не се споделят оплакванията на касатора за допуснато нарушение на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. както в АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП ясно и точно е описано вмененото нарушение, както и обстоятелствата, при които е извършено. АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание съгласно чл. 42 и чл. 57 ЗАНН - съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя по съответния за това ред, посочен е издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, че да бъде разбрано от нарушителя. Дадената цифрова правна квалификация съответства на конкретното деяние.

Правилно е приложен материалния закон. Съгласно чл. 20, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ превозвач, който превозва по суша, по въздух или по вода до и/или от Република България чужденци, преди да извърши услугата, е длъжен да установи наличието и валидността на документа за пътуване и на визата, когато такава се изисква, както и дали същите съдържат явни преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, следи от подмяна на снимката, както и дали изображението на снимката позволява установяване на самоличността на притежателя. Нормата на чл. 19, ал. 1, т. 1 от същия закон предвижда, че чужденец, който влиза в Република България или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза,

когато такава е необходима. Разпоредбата на чл. 8, ал. 1 ЗЧРБ предвижда, че чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква. Не са предвидени изключения, при които чужд гражданин може да влезе на територията на страната без редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване. Съгласно легалната дефиниция, дадена в § 1, т. 3 ДР на ЗЧРБ "паспорт или заместващ го документ за пътуване" е този, който е издаден по законоустановения ред на съответната държава, в която може да бъде положена виза и който дава право на чужденеца да се завърне в държавата, от която влиза, в държавата на произход или в трета държава, снимката в него позволява установяване самоличността на притежателя му, не съдържа преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, няма следи от подмяна на снимката, положените печати са ясни, изображението на снимката съвпада с образа на притежателя и срокът му на валидност не е изтекъл.

Нарушаването на цитираните императивни правила е основание за налагане на наказание по чл. 51 ЗЧРБ, съгласно която превозвач, който не изпълни задълженията си по чл. 20, се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер от 2000 до 10 000 лв. за всяко превозвано лице.

Не на последно място, съдът не споделя оплакванията за бланкетния характер на посочените като нарушени норми. Същите съдържат изрично правило за поведение, нарушаването на което влече след себе си ангажирането на административнонаказателна отговорност.

Предвид изложеното, касационната жалба е неоснователна при така наведените касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и във връзка с разпоредбата чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 т 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

По гореизложените съображения и на осн. Чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София град, XVIII-ти касационен състав,

### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 227/15.01.2024г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 131-Ви състав, постановено по НАХД № 6451 по описа за 2023г.

ОСЪЖДА "България Еър" АД да заплати на Главна дирекция "Гранична полиция" при Министерството на вътрешните работи разноска във вид на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.